



زیبایی های قیام حسینی

امام حسین علیه السلام فرمودند: لا أفلح قوم إشتروا مرضاه المخلوق بسخط الخالق. کسانی که رضایت مخلوق را به بهای غضب خالق بخرند، رستگار نخواهند شد. (عوالم، ج ۱۷، ص ۲۳۴)

یکی از رموز ماندگار نهضت حسینی زیبایی هایی است که آن را جاودانه کرده است اگر چه حادثه عاشورا نازیبایی های چند هم داشته است اما نگریستن به این واقعه تاریخی از منظر امام حسین(ع) و اهل بیت(ع) بزرگوارش جلوه گر زیبایی هایی است که همگی درس آموز و انسان ساز است.

1. نیت زیبا

نیت در زیبایی عمل نقش مهمی دارد گفتار و رفتار با نیت زیبا به نهایت زیبایی می رسد. به طور کلی عقل ، رفتار و گفتار زیبا را زمانی نیکو و پسندیده می داند که فاعل با آگاهی بر فعل خود آن عمل را انجام داده باشد. اگر امام هدف از قیام خود را کسب حکومت و قدرت قرار داده بود زیبا نبود ولیکن امام حسین(ع) هدف از قیام خود را امر به معروف و نهی از منکر، احیای دین و سنت و اصلاح امت دانسته است. امام در این فراز هرگونه قدرت طلبی و فساد را از قیام خویش نفی کرده است و از طرفی نیت ایشان خیرخواهانه بوده است. نیت خالص برای خدا یعنی قیام خالصانه برای خدا.

2. سخنان زیبا

این سخنها با هدف هدایت انسانها و در حالی بیان شده است که گویندگان آن می دانستند تا ساعتی دیگر مرگ به سراغشان می آید با تصور چنین حالتی دلهره و اضطراب وجود فرد را فرا می گیرد و نمی توان سخنی از روی اندیشه گفت چه رسد که به اینکه سخنانی با محتوا بر زبان جاری کرد. ارزش و زیبایی هرسخن به محتوای غنی آن بر می گردد. سخنان امام حسین(ع) آنقدر پر محتوا و زیبا بود که حتی در ذهن برخی دشمنان نیز اثر می گذاشت.

3. رفتار و اعمال زیبا

3/1. انس با خدا و نماز در میدان جنگ

امام حسین(ع) انس دیرینه با خدا داشت چنانکه در فراز های دعای عرفه آن حضرت، حاکی از آن است. امام(ع) خدا را در حد اعلا می شناخت و لذت مناجات با خدا را درک می کرد.

نماز بهترین رابطه با معبود است در ظهر عاشورا در میدان جنگ در حالی که زهیر بن قین و سعید بن عبدالله خود را سپر نماز خوانان قرار داده بودند نماز اقامه می شود و و پس از نماز سعید آنقدر تیر خورده بود تا اینکه به شهادت رسید.

4/2. وفاداری

نمونه ای از وفاداری در روز عاشورا زمانی است که حضرت ابوالفضل برای آوردن آب کنار نهر آب رفت تشنگی او را وا داشت تا ناخود آگاه کفی از آب بردارد ولی آن را فرو ریخت تا قبل از حسین(ع) و اهل بیت(ع) آب نخورد. هریک از اصحاب حسین(ع) نیز ضربات شمشیر را به جان خریدند و گفتند اگر هزار بار کشته شوند و دوباره زنده شوند دست از حسین(ع) بر نمی دارند و این صحنه ها زیباترین زیبایی ها، در حادثه عاشورا است.

3/3. صبر در بلا

یکی از راههای آزمایش الهی، آزمودن انسان به صبر است. در مکتب اسلام صبر به منزله سر برای ایمان دانسته شده است. امام حسین(ع) و اهل بیتش(ع) چه نیکو از پس این امتحان بزرگ بر آمدند. امام(ع) علی اکبر را فدا و علی اصغر را هدیه کرد، با شهادت برادر کمرش شکست، سنگ و شمشیر بر بدنش وارد شد، یارانش قطعه قطعه شدند، ولیکن در برابر همه این مصائب صبر نمود و صحنه دیگر از زیبایی کربلا را به نمایش گذاشت.

3/4. جوانمردی

امام(ع) از زمان دیدار دشمن رسم جوانمردی را رعایت کرد اولین دیدار امام(ع) با دشمن، زمانی بود که با حرّ با هزار سوار با آن حضرت مواجه شدند همه سپاه حرّ تشنه بودند و حضرت دستور داد به سرباران دشمن آب بدهند جوانمردی صحنه دیگری از زیبایی است و این درحالی است که در آن سوی صحنه آب را به روی کودکان و زنان بستند .

3/5. عزت

عزت به معنای مقهور عوامل بیرونی تشدن، صلابت نفس، کرامت و والایی روح انسانی و حفظ شخصیت است.(پیامهای عاشورا، جواد محدثی، ص 82). (خداوند عزیز

است و عزت را برای خود و پیامبر و صاحبان ایمان قرار داده است.». منافقون/8. دود مان بنی امیه می خواستند ذلت بیعت با خویش را بر آل محمد تحمیل کنند و به زور هم شده آنان را وادار به گردن نهادن به فرمان یزید کنند و این چیز نشدنی بود و آل الله زیر بار نرفتند هرچند به قیمت شهادت و اسارت. امام حسین(ع) مرگ با عزت را بهتر از زندگی با ذلت می دانست. شب عاشورا نمایشی بود از شکست ناپذیری آنان که به وجود حسین(ع) عزت یافته بودند هیچ اظهار عجزی در تاریخ از اینان دیده نشده است.

3/6. ایثار و فداکاری

ایثارگر کسی است که حاضر است هستی و جان خود را برای دین فدا کند. در صحنه عاشورا نخستین ایثارگر سید الشهداء بود که حاضر شد فدای دین خدا گردد. یاران امام(ع) در شب عاشورا یک به یک برخاستند و آمادگی خود را برای جانبازی و ایثار خون در راه ایشان اظهار کردند و برای رفتن به میدان جنگ از یکدیگر سبقت می گرفتند. زیباترین فداکاری زمانی است که ام وهب سر فرزندش را که دشمن برای او فرستاده بود پس فرستاد و گفت چیزی را که در راه خدا دادم پس نمی گیرم.

3/7. پیام رسانی زیبا

طراحی امام حسین(ع) پس از عاشورا چه زیباست. آن حضرت اهل بیت(ع) خویش و در راس آن زینب(س) را با خود به همراه آورد تا مدیریت برنامه های کاروان را پس از عاشورا به او بسپارد. زینب(س) را با خود همراه ساخت تا پیامش را به درون کاخ ها و اجتماعات کوفه برساند بازماندگان کربلا کسانی بودند که حتی سربازان دشمن را تحت تاثیر قراردادده گریانند. اسیرانی که مبلغ حسین(ع) بودند به دست دشمن در هر کوی و برزن چرخانده شدند و آنچه را دیده بودند، گفتند. دشمن زمانی فهمید که این کار به ضررش بوده که دیگر آنان رسالت خود را به انجام رسانده بودند. آری اگر پیام رسانی و خطبه های آتشین زینب(س) و اهل بیت(ع) نبود اهداف بلند امام و یارانش فراموش می شد... منبع(پیامهای عاشورا، جواد محدثی، ره توشه راهیان نور، جمعی از پژوهشگران).



واحد پژوهش مدرسه علمیه حضرت زهرا(س) احمدآباد